

РЕШЕНИЕ

№ 41113

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7634** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искане, депозирано от „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, чрез адв. М. за отмяна на влязло в сила определение № 11069/31.03.2025г., постановено по адм. дело № 2047 по описа на Административен съд София-град за 2025 г., с което е върната исковата молба на дружеството, в частта, с която се иска от съда да обяви нищожността на решение №1781/21.03.2023 г., постановено по адм. дело № 14017/2019 г. по описа на същия съд.

С протоколно определение от 04.06.2026 година състав на Върховен административен съд трето отделение остави производството по делото без движение, като прие, че искането не отговаря на изискванията на чл. 241 от АПК. То не съдържа точно и мотивирано изложение на основанията за отмяна по чл. 239 от АПК, което не позволява на съда да се произнесе по съществото на искането. На "Мегапак индъстрийс" ЕООД, чрез адв. М. е даден седемдневен срок да отстрани недостатъците на подаденото искане за отмяна, като изложи точно и мотивирано обстоятелствата, на които основава същото, относими към определения и въведени в чл. 239 от АПК основания за отмяна. С молба, вх. №16829 от 10.06.2026г., адв. М. уточнява, че иска обявяване на нищожност на определение № 11069/31.03.2025 г. по адм. дело № 2047/2025г. по описа на Административен съд София-град.

С оглед горното, ВАС приема, че съгласно чл. 128а, ал.1 и ал.2 от АПК, исковите за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд, могат да се подават безсрочно. Исковите се подават пред съответния административен съд, който в случая е Административен съд София -град. По тези съображения,

е прекратено административно дело №1060/2026г. и е изпратено по подсъдност на АССГ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът не се представлява. Депозира писмено становище чрез процесуален представител за неоснователност на подадената жалба. Претендира разноски.

Настоящият състав намира жалбата за допустима, но неоснователна по следните съображения:

Предмет на производството е определение № 11069/31.03.2025г., постановено по адм. дело № 2047 по описа на Административен съд София-град за 2025 г., с което е върната исковата молба на дружеството по административно дело № 2047/2025г.

Със същото е прието следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез процесуалния си представител адв. К. М. срещу Агенция Митници и Върховен административен съд, с която моли съдът да обяви нищожността, на основание чл. 128а АПК, на решение № 1781/21.03.2023 г., постановено по адм.д. № 14017/2019 г. на АССГ, 6-ти състав и на решение № 9557/21.08.2024 г., постановено по адм.д. № 4888/2023 г. на ВАС, III отд., с което е потвърдено първото решение.

В исковата молба е посочено, че с Решение № 1781/21.03.2023 г., по адм. д. № 14017/2019 г. на АССГ, I отд., 6-ти състав е отхвърлен иска на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД срещу Агенция „Митници“, с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 1 149 793,79 лв., ведно с мораторната лихва от датата на влизане в сила на решение, постановено по дело на СРС - 23.06.2017 г., до окончателното изплащане на главницата, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска в АССГ до окончателното изплащане на главниците, вследствие на незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, конкретно отменено като незаконосъобразно НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г. от началник на митница С. и дружеството е осъдено да заплати на Агенция „Митници“, направените по делото разноски в размер на 100 лв. С Решение № 9557/21.08.2024 г., по адм. д. № 4888/2023 г. на ВАС, III отд., е оставено в сила решение № 1781/21.03.2023 г. по адм. дело №14017/2019 г. АССГ и е осъдено дружеството да заплати на Агенция „Митници“ разноски в размер на 200 лева. Изложени са възражения за наличие на особено тежки пороци, свързани с формиране волята на съдебните състави, водещи до нищожност на постановените съдебни актове. Счита, че възприетият подход от страна и на двата съдебни състава, относно анализ на доказателствата и крайни изводи, е напълно погрешен и е в противоречие с материалния закон - с императивните разпоредби на чл. 168, ал. 1, 2 и 3 АПК, чл. 204, ал. 3 и 4 АПК.

Тъй като в исковата молба са посочени двама ответници, единият от които е ВАС, се е наложило този въпрос да бъде изяснен. В исковото производство съдът не разполага с правомощия сам да определя страната, срещу която е насочен иска, което е изключителен прерогатив на ищеца. Предметът на иска определя и страните по спора – тези, които са засегнати от силата на пресъдено нещо, породена от решението, чиято нищожност се иска. Страните в производството по иска по чл. 128а, ал. 1 АПК са тези, които са били страни по делото, по което е постановено решението, постановяването на която нищожност се иска. Т.е., ВАС е съдебна инстанция, която разглежда правния спор и не може да бъде страна по иска за обявяване на нищожност на негово решение. Поради това, предявеният иск, в частта срещу ВАС, следва да бъде оставен без разглеждане, а производството в тази част прекратено.

Съдът е намерил иска за прогласяване на нищожност на Решение № 1781/21.03.2023 г., по адм. д. № 14017/2019 г. на АССГ, I отд., 6-ти състав за недопустим, тъй като дадената в закона възможност за предявяване на такъв иск е с оглед предоставяне на правните субекти на гаранция

за защита срещу нищожен съдебен акт тогава, когато този акт не е бил обжалван по съответния ред.

Посочено е, че е безпротиворечива практиката на ВАС, обективирана и в определение № 2697/17.03.2025 г. по адм.д. № 1655/2025 г. на ВАС, V отд. Определение № 11154/18.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9473/2024 г., V отд., Определение № 10665/09.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9509/2024 г., III отд., Определение № 7721/20.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6138/2024 г., II отд. и др., че дадената с разпоредбата на чл.128а АПК възможност за предявяване на иск за обявяване нищожността на съдебно решение, постановено от административен съд или Върховния административен съд, е с оглед предоставяне на правните субекти на гаранция за защита срещу нищожен съдебен акт тогава, когато този акт не е бил обжалван по съответния ред. Предмет на исковото производство по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е единствено валидността на съдебния акт, като абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта му е съдебният акт, за който ищецът твърди, че е нищожен, да не е бил предмет на съдебен контрол по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Когато съдебното решение е било предмет на съдебен контрол, касационният съд служебно, както го задължава нормата на чл. 218, ал. 2, предл. първо от АПК, е извършил проверка и за неговата валидност, с оглед което този въпрос е разрешен със сила на присъдено нещо. Същият не може да бъде пререшаван, чрез предявяване на иск за обявяване на нищожността на същото решение.

Върху това решение по жалба на страната е извършен касационен контрол, отразен в Решение № 9557/21.08.2024 г., по адм. д. № 4888/2023 г. на ВАС, III отд. Съдът е извършил служебен контрол за валидността и допустимостта на първоинстанционното решение, като приел, че неизвършването на такъв е основание за допълване на касационното решение, но не и основание за предявяване на самостоятелен иск с такова основание. Приел, че проведеният касационен контрол по оспорване на решението на Административен съд София град съставлява абсолютна процесуална пречка за допустимостта на предявения иск за прогласяване на нищожността на решението, тъй като този въпрос е разрешен със сила на пресъдено нещо. С постановяване на решението по касационното обжалване, въпросът за валидността на съдебното решение предмет на проверката, не може да бъде пререшаван по исков ред, след като е налице редовно проведено съдебно производство за касационната му проверка, в това число и за валидността му. Поради изложеното, исквата молба за нищожност на Решение № 1781/21.03.2023 г., по адм. д. № 14017/2019 г. на АССГ, I отд., 6-ти състав е недопустима и следва да бъде върната, а производството в тази част прекратено.

Постановеното Решение № 9557/21.08.2024 г., по адм. д. № 4888/2023 г. на ВАС, III отд., е в рамките на касационно производство и е окончателно, т. е. същото не подлежи и не е било предмет на последваща инстанционна проверка, при която да е налице служебно задължение за контролиращия съд да осъществи и контрол за валидността на акта. Поради това съдът приел, че исквата молба в тази част е допустима, като съдът приел, че ще разгледа иска срещу ответник Агенция Митници.

Така мотивиран, съдът е върнал исквата молба от „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез процесуалния си представител адв. К. М., В ЧАСТТА, с която се иска прогласяване на нищожността, на основание чл. 128а АПК, на решение № 1781/21.03.2023 г., постановено по адм.д. № 14017/2019 г. на АССГ, 6-ти състав.

Съдът е оставил без разглеждане предявения иск от „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], В ЧАСТТА срещу Върховен административен съд.

Делото е прекратено в посочените части.

В настоящото производство се търси нищожност на акта в прекратителните му части. Същият не

е оспорен с частна жалба, поради изрично волеизявление в този смисъл на жалбоподателя, а се претендира неговата нищожност, именно която е предмет на настоящото производство.

Съгласно Тълкувателно решение № 1/10.02.2012 г. по дело № 1/2011 г. на Върховния касационен съд, задължително за всички съдилища по силата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, нищожни са съдебните решения, постановени: от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, които не са в писмена форма, има абсолютна неразбираемост на волята на съда или са неподписани.

В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на неговата власт и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността им. Нищожността на съдебните решения/определения е резултат от най-тежки пороци при формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с изключителното му овластяване да разрешава спорове, с формата на съдебното решение/определение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

Съдебната практика приема за нищожно и онова решение или определение, което изисква невъзможно изпълнение с оглед научните и техническите постижения на съвременната цивилизация, както и изпълнение на действие, съставляващо престъпление или несъвместимо с основите на действащия правов ред.

Съдебното решение/определение трябва правилно да разрешава спора между страните за материалното право и да отговаря на действителното положение между тях. Съдебното решение/определение е възможно да страда от различни по вид пороци. В зависимост от тежестта на пороците, от които то е засегнато и редът за тяхното отстраняване различаваме такива, които водят до нищожност, до недопустимост или до неправилност на решението.

Отличителен белег на нищожното решение/определение е, че то не отговаря на изискванията за валидност, а такова е онова, което е постановено от надлежен орган, овластен от закона за издаването му. Нищожното решение/определение не е годно да породи присъщите правни последици.

За разлика от нищожното решение/определение, неправилното такова е всякога валидно и допустимо. Макар и порочно, то поражда правни последици, докато не бъде отменено, поради това, че противоречи на действителното правно положение.

С оглед на посочените критерии, очевидно въведеното от ищеца твърдение се отнася до законосъобразността на съдебното решение/определение, а не до неговата действителност.

Волята на съда както в мотивите, така и в диспозитива е ясно изразена и базирана на относимите правни норми, изложени са и съответните фактически мотиви, съпоставими с приложените норми.

Мотивите, изложени в жалбата, са твърдения за недостатъци на прекратителната част на определението, които биха били предмет на разглеждане при оспорване за недействителност, но не и за нищожност на определението. Предмет на производството е само неговата валидност.

В обобщение, определението е в писмена форма, издадено е от надлежен съд и законен едночленен състав /чл. 217, ал. 1 АПК/, в рамките на законовите му правомощия /чл. 221, ал. 2 АПК/, волята на правораздавателния орган да разреши спора, с който е бил сезиран, е понятна, разбираема и изпълнима. При наличието на посочените изисквания, утвърдени от теорията и съдебната практика, този акт е действителен.

В заключение, кумулативно не са налице юридически факти - елементи от правопораждащ фактически състав, с които правната норма свързва установяването на претендираната от

жалбоподателя невалидност на определението. Постановен е действителен съдебен акт, а отсъствието на основания за обявяване на нищожността му, води до отхвърляне на предявената искова претенция.

С оглед горното, исковата претенция следва бъде оставена без уважение.

След влизане в сила на настоящото решение, делото да се докладва по дело № 2047 по описа на Административен съд София-град за 2025 г., определението по което е предмет на настоящото производство.

Воен от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ ИСКОВАТА ПРЕТЕНЦИЯ на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, чрез адв. М. за прогласяване на нищожността на влязло в сила определение № 11069/31.03.2025г., постановено по адм. дело № 2047 по описа на Административен съд София-град за 2025 г., с което е върната исковата молба на дружеството, в частта, с която се иска от съда да обяви нищожността на решение №1781/21.03.2023 г., постановено по адм. дело № 14017/2019 г. по описа на същия съд.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

След влизането на решението в сила, делото да се докладва по дело № 2047 по описа на Административен съд София-град за 2025 г., определението по което е предмет на настоящото производство.

СЪДИЯ